



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 932/06
29.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Sonje Brkić, Spomenke Zarić, Slađane Nakić-Momirović i Nikole Stanojevića, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženog DP "BB", radi poništaja odluke o otkazu ugovora o radu, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Kraljevu Gž. 360/06 od 20.03.2006. godine, u sednici održanoj 29.06.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Kraljevu Gž. 360/06 od 20.03.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Kraljevu Gž. 360/06 od 20.03.2006. godine odbijena je žalba tužioca i potvrđena presuda Opštinskog suda u Kraljevu I P 98/04 od 29.11.2005. godine kojom je odbijen tužbeni zahtev za poništaj otkaza ugovora o radu koji je doneo tuženi pod brojem 137 od 14.01.2004. godine po kome je tužiocu otkazan ugovor o radu br. 1113 od 01.03.2003. godine i utvrđeno da mu prestaje radni odnos počev od 14.01.2004. godine. Istom presudom odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 12. Zakona o parničnom postupku i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti.

Nema ni bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 12. Zakona o parničnom postupku na koju tužilac u reviziji ukazuje, jer su razlozi o odlučnim činjenicama jasni i neprotivrečni, tako da presuda nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilac je u radnom odnosu kod tuženog na radnom mestu lakirer - farbar na osnovu ugovora o radu br. 1113 od 01.03.2002. godine. Odlukom tuženog br. 137 od 14.01.2004. godine tužiocu je otkazan ugovor o radu, zato što je svojom krivicom učinio povredu radne obaveze utvrđenu članom 101. stav 1. tačka 3. i 7. Zakona o radu i tačke 11. alineja 8. Ugovora o radu. Tužilac je 20.11.2003. godine bio na bolovanju i od strane komisije tuženog za kontrolu radnika na bolovanju, zatečen je da privatno radi u svojoj radionici tako što je u radnom odelu obavljao posao na putničkom vozilu koje je predhodno bilo prešpricano špic-gitom i spremno za dalju obradu. Tužiocu je bolovanje bilo otvoreno od 14.11.2003. godine do 21.11.2003. godine, a 21.11.2003. godine je trebalo da se javi na kontrolni pregled.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su odbili tužbeni zahtev kao neosnovan i o tome su dali pravilne razloge koje prihvata i Vrhovni sud.

Odredbom člana 101. stav 1. tačka 3. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS" br. 70/01 i 73/01) propisano je da poslodavac može zaposlenom da otkáže ugovor o radu ako za to postoji opravdani razlog koji se odnosi na radnu sposobnost zaposlenog, njegovo ponašanje i potrebe poslodavca i to: ako zaposleni svojom krivicom učini povredu radne obaveze utvrđene ugovorom o radu, a tačkom 7. istog člana ako zaposleni zloupotrebi bolovanje.

Osporenom odlukom tužiocu je otkazan ugovor o radu jer je svojom krivicom učinio povredu radne obaveze koja je utvrđena ugovorom o radu i to tačke 11. stav 1., alineja 8. kojom je propisano da poslodavac može otkazati ugovor o radu ako zaposleni ne poštuje radnu disciplinu ili je njegovo ponašanje takvo da ne može da nastavi rad kod poslodavca ili ako zaposleni svojom krivicom učini neku od sledećih povreda radne obaveze, konkretno zloupotrebi pravo korišćenja bolovanja.

Tužilac je svojom krivicom učinio povredu radne obaveze utvrđene ugovorom o radu a i zloupotrebio je bolovanje, tako što se za vreme bolovanja ponašao kao da nije nesposoban za rad, jer je privatno obavljao poslove one vrste koje obavlja u tuženom preduzeću.

Tužiocu je bolovanje otvoreno usled njegove nesposobnosti za rad, a svojim ponašanjem za vreme odsustva zbog bolovanja tužilac je zloupotrebio pravo korišćenja bolovanja.

Kako je donošenju ove odluke tuženog prethodilo pismeno upozorenje poslodavca na postojanje razloga za otkaz ugovora o radu u smislu člana 101. stav 2. Zakona o radu, to je odluka tuženog o otkazu ugovora o radu tužiocu zakonita.

Vrhovni sud ostale navode revizije tužioca nije posebno obrazlagao jer se ovi navodi odnose na pobijanje nižestepenih odluka zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja a zbog ovih razloga se, prema izričitoj odredbi člana 398. stav 2. Zakona o parničnom postupku, revizija ne može izjaviti.

To su razlozi, zbog kojih je Vrhovni sud na osnovu člana 405. stav 1. Zakona o parničnom postupku odlučio kao u izreci.

Predsednik veća – sudija

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

OK